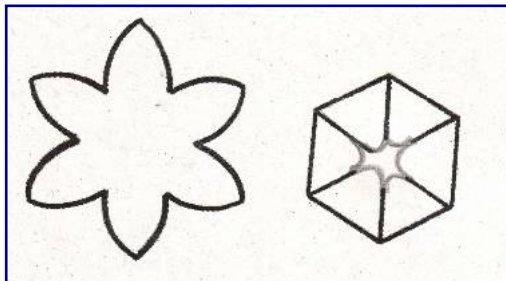

Květinová párty

program vhodný pro děti i s jejich maminkami

Příprava:

Nakreslíme na barevné papíry papírové květy (velikost 15 cm), vystříhneme, do nich vpišeme nápisy jednotlivých částí programu (viz níže), jednotlivé listky květu složíme do poupěte. Nový bod programu napínavě uvedeme položením poupěte na misku s vodou, kde se postupně květy rozvíjí a otevírá se „tajemství co bude dál“.

1. Úvod – přivítání, rozvití 1. květiny s nápisem: To je supr, že jsi tady!

Pozdravíme se, písnička: To je supr
Rozdělení do družstev

2. květina: Květinové hry

Vítězné družstvo v každé soutěži dostane sladkou odměnu.

- „Zalévání kytek houbičkou“ - pro každé družstvo 2 kyblíky – v jednom je kytky a ve druhém voda a houba na mytí vany. Členové družstva postupně běhají, nasáhnou houbu vodou a běží s ní k druhému kyblíku „zalit kytičku“. Kdo bude mít dříve přenesenou všechnu vodu?
- „Květinová kimovka“ – ukázat a pojmenovat obrázky 20 kytek, dát papír a tužku každému družstvu – které družstvo si jich zapamatovalo a napsalo více?
- „Květinové pexeso“ – kartičky s obrázky kytek rozházet po zahradě, volat názvy kytek – družstvo musí co nejdříve najít obrázek a donést. Které družstvo jich najde více?

3. květina: Květinové písničky

- Každé družstvo si musí vzpomenout na písničku, kde se zpívá o rostlinách a část jí zazpívat – družstva se střídají až do vyčerpání nápadů. Kdo vydrží nejdéle?
- Zpíváme společně oblíbené písničky pro maminky

4. květina: Květinový příběh

Čteme poutavě příběh „Vrána a květiny“ – na závěr můžeme s dětmi diskutovat k tématu.

5. květina: „Baštíme květiny“

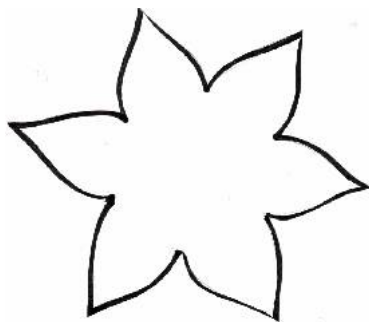
- „Květinová štafeta“ – kytičky z marcipánu, každý člen družstva postupně musí sníst jednu kytičku, vypláznout jazyk na důkaz, že má sněženo a pak smí pokračovat v ježení další člen družstva. Které družstvo sní svoje kytičky rychleji?
- „Citronový šejkr“ – jeden dobrovolník z každého družstva běží na čas - běží k 1. stanovišti a tam musí vykousat měsíček citronu, pak běží ke 2. stanovišti, tam musí

sníst kostku cukru, u 3. stanoviště vypije sklenici vody a pak musí 10x poskočit – zašejkrovat celým tělem. Kdo bude mít lepší čas?

- c) „Na číšníky“ – jeden číšník musí postupně obsloužit všechny členy družstva tak, že si nalije do kelímku vodu, donese na tácku prvnímú členu družstva – ten vypije, dá kelímek na tácek, číšník naleje další kelímek, donese druhému... Které družstvo bude dříve napojeno?

6. květina: „Vyrábíme květinu pro maminku (rodiče)“

Děti dostanou předlohu rozvíjející kytičky (10 cm), napíší do ní vzkaz pro maminku, vystříhnou, složí a předají mamince (na místě, či doma).

Příběh: Vrána a květiny

Zima byla dlouhá.... Na suché větvi sedí vrána a pozoruje, co se okolo děje. Mezi posledními zbytky sněhu a zahnědlou loňskou trávou začínají vystrkovat své bílé hlavičky první jarní kytičky – **sněženky a bledule**....

Vrána se na ně shora dívá a pohrdavě zakráká: „Krá krá! Tohle mají být nějaké kytky? Taková dlouhá zima, a teď tohle? Vždyť to ani není pořádně ve sněhu vidět – jacísi bílí pidižvíci!“ Kytičky posmutní. Vrána má pravdu, jsou malé a nenápadné. „Vzduch je stále ještě studený, zima se nedá zahnat jen tak! Proto jsme tak malé!“, vzdychají.

Ze země se pomalu tlačí na povrch barevný **krokus**: „Ách, to je nádhera! Už se nemusím tísnit v zemi. Nenaříkejte! Přichází jaro!“ A opravdu, u plotu zahrádky se zastavují maminky s dětmi a radostně ukazují na drobné kvítky: „Hele, už kvetou sněženky! Hurá, je jaro!“ radují se dospělí i děti.

Tyto malé nenápadné kytičky jako první lidem přináší radost a naději, že zima končí a nastávají zase teplé dny.

A skutečně jaro začíná. Nejdříve vykukují **fialky a sedmikrásky**. Vrána na ně jen krátce koukne a hned má řeči: „Snad si o sobě nemyslíte, že jste pořádné kytky? Takoví mrňousové!“ Jenomže Bůh má i pro takové křehké rostlinky svůj plán – dají se z nich natrhat malinké kytičky mamince pro radost!

Postupně se celé trávníky pozlatí **pampeliškami**. „Brrr, co je zase tohle?“, klope zobákem vrána. „Kam se podívám, všude samá žlutá, už teď mě z toho bolí oči!“ Ale takové pampelišky – to je báječná pastva pro probuzené včelky a čmeláky! A pro děvčata! To je najednou všude princezen se zlatými věnečky na vlasech!

Na zahrádkách vykvétají **tulipány, narcisky** a po nich **pivoňky a kosatce**. Svět je hned barevnější a voňavější! Ať si vrána kráká, co chce!

Blíží se léto a začínají rozkvétat **růže**. A jsou patřičně pyšné – zahradník jim věnoval mimořádnou péči, všelijak je hnojl a stříhal a radoval se z každého nového poupátka. Vtom přibíhají na zahradu děti: „Jé, to jsou krásné květiny!“ vrhnou se ke keříkům. Ale vzápětí se jedno dá do pláče: „Au, to píchá! Ta růže má ale trny!“ Vrána jen posměšně zakráká: „Krá,

vidíš – nikdo tě nechce!“ Růže se zastydí. Tak byla pyšná na svou krásu a teď se jí všichni straní! Opravdu? Po několika dnech přichází do zahrady usměvavý zahradník s nůžkami a z růží vytvoří nádhernou kytici pro šťastnou nevěstu.

Před květinářstvím zastavuje nákladní auto a pan řidič z něj vytahuje spousty různých květin – **frézií, gerber, karafiátů** .....a plno dalších. „Krá, vy jste dopadly!“ zase vykřikává svoje posměšky vrána. „To jste to daleko nedotáhly, uřízli vás v nejlepším a za pár dní skončíte na smetišti! Krá-chá! Nejste k ničemu!“

Ale kdepak! Za chvíli se před obchodem vytvoří fronta a lidé si odnáší v papíru zabalené malé nebo větší kytice. Uříznuté květiny dostaly vzácný úkol – staly se dárkem pro někoho blízkého.

Otrávená vrána se rozhodne vyletět si za město, usedne na keř u cesty a rozhlíží se po louce. „No jo, seno,“ zaklape pohrdavě zobákem. „Taky nanic.“ Ale i tentokrát se mýlí. **Louka** hýří barvami a vůní, které přitahují motýly, broučky i mravence. Nenápadné luční květy darují potravu tisícům malinkých zvířátek, které by bez nich nepřežily.

Také kolem cesty to všelijak kvete. „Plevel!“ ušklíbla se vrána. Pravda, **hluchavka** vypadá na první pohled jako kopřiva, **řebříček** moc nevoní a **heřmáněk** se roztahuje i tam, kam nemá.... Ale po chvíli jde okolo jakási babička a pečlivě kvítky otrhává do pytlíku. Až je usuší, bude z nich léčivý čaj.

Tahle vrána má prostě nasazené černé brýle – nic jí není dost dobré, nikoho neumí pochválit, z ničeho se nedokáže radovat. Vrána přilétá zpět k lidským obydlím. A co vidí? Na oknech v truhlících kvetou **muškáty a petúnie**. „Aha, zase nějakí chudáci,“ zabručí. „Vždyť vy nemáte pro svoje kořeny ani dost místa a stejně nevíte, co je pořádný déšť. Ta troška vody z konvičky, kterou vás zalévají? Trapas!“ Sazeničky v truhlících se však nedají zmást a promění pustá okna a balkony ve veselé barevné koutky.

Jenže, nejhůř na tom je **slunečnice**. Na tu si vrána vysloveně zasedla: „Tak dlouho rosteš, a nic! To seš kytka? Spíš strom, ne?! Nevoniš ani nejdeš pořádně utrhnout a každou vázičku převrhneš! No, a čaj bych z tebe pít nechtěla. Fůj!“ Slunečnice smutně sklopí hlavu. Ale když ráno vysvitne sluníčko, otočí se za sluníčkem a řekne si, že si škodolibé vrány nebude všímat. A dobře udělá.

Zanedlouho přichází studený podzim. Lístky slunečnice vadnou a pomalu opadávají. Místo květu se objevuje velký kulatý talíř plný zobání pro hladové ptáčky.

Vrána za chladných dnů také hledá něco k snědku a když vidí, jak si ptáčci pochutnávají na chutných slunečnicových semínkách, ani se neodvažuje k nim přidat. Konečně poznává, jak hluboce se v kytkách mýlila.

Závěr:

Stejně jako každá květina je jiná a každá má na světě svůj úkol, stejně tak i my lidé jsme různí. Bůh nás stvořil úžasně - každého úplně jinak. Někteří z vás jsou v něčem šikovni na první pohled - děláte dobře sport, nebo jste dobří v matematice, nebo v kreslení, někteří z vás jste spíše nenápadní a vaše zvláštnosti nejsou na první pohled tak vidět – třeba umíte potěšit někoho smutného a povzbudit ho, umíte třeba pěkně uklidit dům, nebo spravit mamince kolo – a to nemusí ve škole ani nikdo vědět.

Ale někteří lidé podobně jako krákavá vrána nechtějí hledat v ostatních lidech jejich přednosti, spíš se jim posmívají za to, co jim tolik nejde a pomlouvají je před druhými. Takové lidi neposlouchejte. Spíš hledejte v lidech jejich přednosti a v těch je povzbuzujte. A také zkoumejte, jaké zvláštnosti a dary dal Bůh vám a v těch se zdokonalujte.